

Evacuarea apei epurate

După epurare, apa trebuie evacuată din stație. Soluția aleasă depinde de cantitatea de apă epurată zilnic, de vecinătăți (posibilitatea de evacuare în emisar natural sau infiltrare directă în sol) și de structura solului.

Infiltrarea în sol – prin puț sau câmp filtrant, presupune că acesta are capacitate suficientă de preluare și că nivelul apei freatice este la o adâncime suficientă sub nivelul drenurilor.

Unde să evacuați

1. Evaluați cu atenție cantitatea de apă uzată generată zilnic. Dacă aceasta depășește 2.000 litri/24 ore atunci trebuie evacuată în emisar natural.
2. Dacă sunteți sub această cantitate puteți lua în considerare infiltrarea în sol.
3. Dacă dispuneți de un studiu geodezic aflați structura solului și adâncimea la care este pânza freatică.
4. Dacă solul este permeabil și pânza freatică la minim 6 metri puteți folosi puț filtrant.
5. Dacă solul este permeabil/semipermeabil și pânza freatică sus atunci puteți folosi câmpul filtrant.
6. Dacă solul este impermeabil aflați care este limita acestui strat. Pentru adâncimi de maxim 4,5 m puteți folosi puț filtrant care trebuie să traverseze acest strat.
7. Dacă nu dispuneți de un astfel de studiu puteți face un test rapid de absorbție. Din el puteți afla care este capacitatea de absorbție a solului.

Test de permeabilitate

Dacă nu dispuneți de un studiu geodezic puteți afla permeabilitatea solului cu următorul test.

ATENȚIE!

Testul trebuie făcut în condiții meteorologice normale, corespunzătoare condițiilor pedoclimatice în care locuiți. Nu efectuați acest test când sunt ploi în exces, temperaturi scăzute sau secetă excesivă.

1. Săpați o groapă de 30×30×25 cm (lungime × lățime × adâncime) în zona în care va câmpul de infiltrare – dacă aveți posibilitatea puteți utiliza o freză rotativă cu diametrul de 30 cm.
2. Măsurarea se va face cu ajutorul unei rigle sau cu indicator de nivel.
3. Se toarnă 25 cm de apă și se lasă să se infiltreze peste noapte.
4. Următoarea zi se toarnă alți 25 cm de apă și se cronometrează timpul, în secunde, în care se infiltrează în sol. Se înregistrează timpul în care nivelul apei scade din mm în mm. După care se face media.
5. Măsurătorile se fac de 3 ori, dacă apar diferențe mari între rezultate, testul se repetă.
6. În cazul în care media depășește 140 s/mm (peste 7 ore pentru infiltrarea celor 25 cm de apă) atunci solul nu este bun pentru drenaj.
7. Lungimea necesară a drenului pentru infiltrare 1000 litri/zi :

Rata de percolare [sec / mm]	Suprafața activă a șanțului [mp]	Lungime dren [m]
15	18,75	31
20	25,00	42
30	37,50	63
40	50,00	83
50	62,50	104
60	75,00	125
70	87,50	146
80	100,00	167
90	112,50	188
100	125,00	208

Infiltrarea în sol prin puțuri absorbante

Este metoda cea mai eficientă și puțin invazivă (ușor de camuflat și spațiul ocupat este minim). Este recomandată pentru cantități mici/medii de apă și în zone cu structura permeabilă a solului – piatră, nisip, calcar etc.

Nivelul pânzei freatice trebuie să fie jos iar riscul de inundație minim.

Puțul absorbant constă dintr-un tub cu sau fără fante laterale care este introdus în sol și umplut cu straturi succesive de materiale filtrante. Apa este astfel infiltrată lent în sol, supusă unei succesiuni de filtrări/purificări pe măsură ce ajunge să traverseze puțul și apoi solul și în final este preluată în pânza freatică.

ATENȚIE!

Puțurile filtrante se colmatează în timp; de aceea acestea trebuie curățate și materialul filtrant înlocuit la intervale de 3–5 ani.

Pentru determinarea capacității puțurilor puteți utiliza următoarele debite orientative:

- pământuri nisipoase – 150 - 200 l/m²×zi;
- pământuri argiloase-nisipoase – 100 - 150 l/m²×zi;
- pământuri argiloase 100 l/m²×zi;

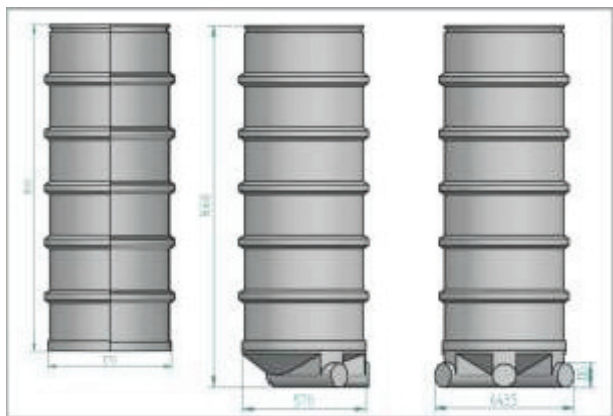
Practic

- săpați o groapă cu dimensiuni cu 20-30 cm mai mari decât cele ale puțului;
- adâncimea acesteia trebuie să se oprească la minim 1-2 metri deasupra pânzei freatice;
- introduceți tubul puțului în groapă;
- dați o gaură cu freza potrivită și racordați țeava de la evacuarea stației; trecerea prin puț se va face cu garnitură de etanșare;
- umpleți groapa cu pământ, dacă puțul are fante laterale umpleți groapa cu material filtrant sau cărămidă spartă și mărunțită;
- umpleți puțul cu straturi succesive de material filtrant cu granulații de 1-6 mm, granulația mare la bază și cea fină în zona superioară;
- ultimul strat este de nisip fin peste care se așează o placă deflectoare (în așa fel încât apa să nu curgă direct pe nisip și să-l spele);
- distanța dintre conductă și stratul de nisip trebuie să fie de cca. 50 cm, considerat și spațiul de acumulare de apă.

INFO

Un astfel de puț produs de Valrom constă din tuburi din poliolefine cu Ø 550, în tronsoane de 1,5 m, care se pot îmbina cu mufă și garnitură până la adâncimi de maxim 4,5 m.

Un tronson Ø 550 × 1,5 m are o suprafață activă de 2,5 m².

Exemplu puț pentru 600 l/zi

Puțul se realizează din tub de DN 550 (H=2,6 ÷ 3,0 m, adâncimea maximă de îngropare a mini-stației), cu fante pe circumferință în toată zona de filtrare, care se amenajează ca un filtru, conform desen.

Cele 3 straturi se așează în următoarea ordine de montare:

- 1 granulația materialului 4-6 cm, pe o adâncime de 20 cm
- 2 granulația materialului 2-4 cm, pe o adâncime de 30 cm
- 3 granulația materialului 1-2 cm, pe o adâncime de 30 cm

Deasupra filtrului se așează un strat de 30 cm de nisip cernut, pe care se așează o placă deversoare pentru dispersarea apei. Distanța între cota de intrare în puț și placa deversoare este de cca. 20 cm.

Accesorii necesare pentru montaj: capac din polietilenă prevăzut cu capăt de ventilație.

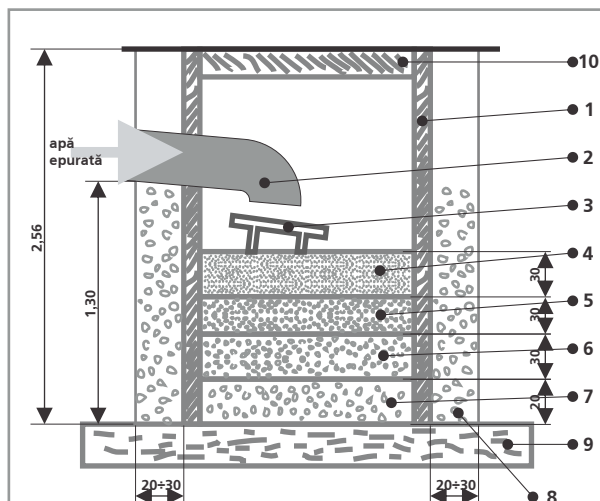

Figura 3 - Schemă puț absorbant

1. tub PVC DN500	6. strat pietris 2÷4 cm
2. conductă alimentare puț	7. strat pietris 4÷6 cm
3. placă stropire	8. strat pietris 4÷6 cm
4. strat nisip	9. strat permeabil
5. strat pietris 1÷2 cm	10. capac prevăzut cu piesă capăt ventilație

Infiltrarea în sol prin câmpuri de infiltrare

Dacă structura solului nu permite infiltrarea la adâncimi mai mari de 1,5 m (solul nu este permeabil) soluția este utilizarea unui câmp de infiltrare. Acesta constă dintr-o rețea de tuburi flexibile perforate care se introduc în șanțuri și îmbrăcate cu material filtrant.

Suprafața mare și în prezența vegetației superficiale la suprafață (iarbă) ajută la evaporarea apei din sol. Câmpul de infiltrare este o soluție de compromis care nu face față la debite mari și/sau neregulate, este sensibil în anotimpurile umede sau când capacitatea de evaporare este minimă (toamnă-primăvară) și devine complet nefuncțional în caz de inundare.

Constructive sunt canalizări subterane cu DN75 - 110, prevăzute la partea inferioară cu fante de cca 3 mm, prin care apa decantată este infiltrată în sol. Lungimea fiecărui dren este de cel mult 30 m, iar distanța între drenuri variază de la 1m până la 2,5m. Pentru a asigura evacuarea apei în bune condiții pe toată lungimea lor, drenurile se montează cu pantă de până la 3‰ în terenurile nisipoase și aproape orizontal în cele argiloase. Adâncimea de montare este între 0, 70 și 1,2 m. Lungimea totală a drenurilor se calculează în funcție de cantitatea de apă care trebuie infiltrată și de natura solului.

Lungimea totală a tuburilor de drenare: $L_{tot} = \frac{Q_{zil}}{q}$
unde:

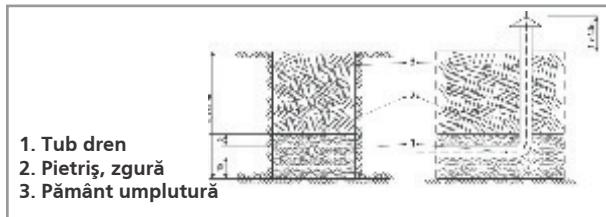
L_{tot} este lungimea totală a tuburilor de drenare
 Q_{zil} este debit mediu zilnic al apelor de scurgere, în litri;
 q este norma zilnică de încărcare cu ape de scurgere a unui metru liniar de dren.

Norma de încărcare cu apa de scurgere a câmpurilor de filtrare subterană:

Distanța de la fundul tubului de irigare (dren) până la nivelul apelor subterane	Încărcarea zilnică, a unui metru liniar de irigare în soluri q [l]		
	nisipoase	de argilă nisipoasă	de argilă
1,00 - 1,50	12-18	6-12	4-8
peste 1,50	15-25	12-20	6-10

Cifrele minime - regiuni cu umiditate excesivă
Cifrele maxime - regiuni cu umiditate insuficientă

Recomandări pentru executarea drenurilor, folosind kitul aquaClean:

Practic

- selectați pentru drenaj țevă din gofrată PE, DN110-125, cu fante sau PVD Ø110, cu fante;
- săpați șanțurile de drenare conform figurii de mai jos;
- umpleți șanțul cu un strat de 15 cm de pietriș sau altă umplută permeabilă, granulație 38÷50;
- așezați țeava în șanț și conectați-o la un cămin de distribuție (mai ales când aveți mai multe rânduri de dren), care este montat după stația de epurare;
- umpleți cu alt strat de cca 5 cm material filtrant, peste care puteți așeza o geomembrană de impermeabilizare;
- în final structura trebuie să arate ca în figură;
- asigurați ventilația.

ATENȚIE!

Nivelul apelor subterane trebuie să fie la o adâncime de cel puțin 1m de dren.

INFO

În oferta Valrom este disponibil un cămin de distribuție care constă din tuburi din poliolefină, cu \varnothing 550, H = 1,5 mm, pe 3 căi conectabil la tub gofrat drenaj de \varnothing 110 mm.

Kit drenaj

Kitul aquaClean se folosește pentru infiltrarea a circa 600 l/zi, apă, în soluri permeabile, la o adâncime de circa 1,4 m. Kitul cuprinde un cămin de dispersie și materialele necesare pentru realizarea a 3 linii de dren cu o lungime totală de 50 m.

ATENȚIE!

Reutilizarea sau evacuarea apelor uzate epurate se realizează doar cu avizul organelor abilitate din domeniul apelor și al protecției mediului.

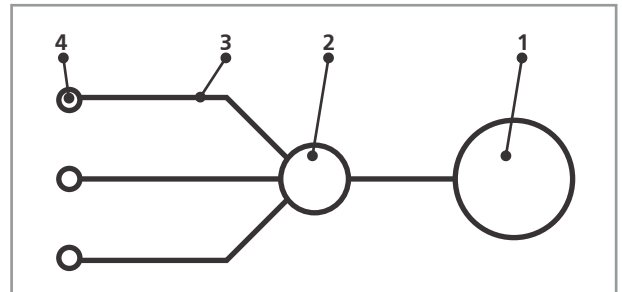

Figura 1 - Schemă conectare sistem drenaj

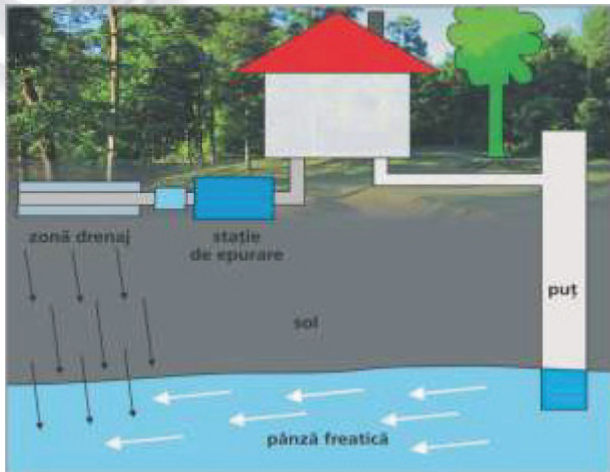
1. stație de epurare
2. cămin de distribuție
3. tub dren
4. ventilație la capăt dren

Cerințe pentru utilizarea puțului absorbant

Puțul absorbant, cu ajutorul căruia se infiltrază efluentul rezultat din stația aquaClean® CAP1/4 LE în sol, este săpat până la un strat permeabil.

Soluție constructivă

- Cămin Ø110, din polietilenă, H total=2.000 mm, cu capac;
- Tub drenaj dublu strat, D.125, L= 50 m;
- Tub PP, D.110, L=1,5 m, 4 buc.;
- Piesa capăt coloană ventilare D.110;
- Curbă canal 87°, D.110, 3 buc.;
- Conector 125/110, 3 buc.;
- Clapetă de sens.

Schemă conectare sistem drenaj

Cerințe pentru utilizarea drenului, utilizând kitul aquaClean:

1. Cunoașterea tipului de sol în zona în care se realizează drenurile, pe baza studiului hidro-geologic. Solul în care se va monta acest kit trebuie să fie permeabil.
2. Terenul pentru montarea drenurilor trebuie să fie tasat natural. Dacă nu este astfel tasat, este necesară o perioadă de minim un an, pentru a se realiza acest proces;
3. Liniile de drenaj se vor amplasa astfel încât să se păstreze o cotă de cel puțin 2 metri față de cea mai apropiată pânză freatică;
4. Rețeaua de drenaj trebuie amplasată la o distanță minimă de 30 de metri de orice puț sau de orice sursă de apă potabilă (distanța măsurată pe orizontală).

	Terenuri nisipoase
Diametrul drenului : DN [mm]	110
Panta, i:	0,001 - 0,003
Distanța dintre axele tuburilor: [m]	1,50 - 2,00

ATENȚIE!

Lungimea maximă a unei linii de dren este de 30 m.

1. Drenurile se montează într-un strat de pietriș sau de zgură sfărâmată, care permite distribuția uniformă a apei în sol (în aceste straturi au loc și fenomene biochimice);
2. Fiecare ramificație are la capăt o ventilație scoasă la suprafața terenului cu aproximativ 1.00-1.50 m. Acest lucru contribuie la acțiunea biochimică, precum și la scurgerea apei.

Deversare în emisar natural

Este soluția preferată în zonele cu terenuri semi sau impermeabile. Acest lucru presupune că apa uzată este evacuată într-un pârâu, râu, canal de ape pluviale, ravenă naturală etc, chiar dacă acesta nu dispune de apă pe toată durata anului.

ATENȚIE!

Nu deversați niciodată în apă stătătoare (lacuri, bălți etc) cu volume mici care nu asigură o diluție consistentă. Cu timpul calitatea apei scade și există riscul modificării biotopului natural.

Reintroducerea în consum

Este o soluție ideală din punct de vedere al mediului dar presupune amenajări, echipamente și operații de mentenanță suplimentare. Datorită conținutului ridicat de microorganisme, se poate utiliza numai apa care parcurge și etapa a 3-a de epurare (filtrare prin membrane, dezinfecție cu substanțe chimice sau cu radiații UV, etc).

Apa rezultată este colectată într-un rezervor suplimentar (sub - sau suprateran) și folosită pentru irigații sau chiar pentru consum casnic dacă există circuit separat pentru WC-uri/dușuri/mașină de spălat rufe.

Este soluție recomandată îndeosebi pentru generatori și consumatorii medii/mari de apă (pensiuni, hoteluri, cluburi, spații de birouri, alte clădiri publice etc).

ATENȚIE!

- Dacă stația este de tip MBR, datorită ultrafiltrării apa este purificată și poate fi refolosită fără sterilizare;
- Reutilizarea are limite legate de sezonabilitate, în anotimpul rece consumul fiind scăzut;
- Această apă nu va fi folosită **NICIODATĂ** ca apă potabilă.

Recomandări de utilizare

Evitați să...

1. ... aruncați în stație materiale care nu sunt biodegradabile: hârtie igienică/prosoape de hârtie, hârtie de ziar, hârtie de scris, cârpe, scutece, păr, resturi de oase etc;
2. ... folosiți detergenți care nu sunt biodegradabili (leșii, sodă calcinată etc) – produsele uzuale de întreținere aflate pe piață sunt biodegradabile și nu afectează microflora din sistem;
3. ... introduceți ulei hidraulic sau cantități excesive de grăsimi comestibile; dacă generați astfel de ape treceți-le printr-un separator;
4. ... evacuați soluțiile de regenerare (bogate în ioni de Ca și Mg) de la instalațiile de dedurizare a apei; cantitățile excesive de săruri obținutează porii din sol, scade eficiența drenurilor și pot afecta ireversibil bioflora;
5. ... conectați sisteme de colectare a apei pluviale la stația de epurare; cantitățile suplimentare de apă (câteodată excesive) inundă vasul și zona de drenare și diluează încărcătura organică;
6. ... deversați baze sau acizi (hidroxid de sodiu, de potasiu, sodă calcinată) în apa evacuată în stație; aceste substanțe schimbă pH-ul apei și împiedică dezvoltarea bioflorei, afectează sedimentarea solidelor și antrenează nămolul în fluidul evacuat;
7. ... suprapuneți în aceeași zonă mai multe sisteme de drenare; solul va deveni saturat și ambele sisteme vor deveni nefuncționale;
8. ... amplasați sistemul de drenare în zone cu soluri impermeabile, stâncoase, în zone cu pantă abruptă sau în zone mlăștinoase;
9. ... plantați copaci de talie mică/medie la o distanță mai mică de 3 metri de zonele de drenare; nu plantați arbori de talie mare la mai puțin de 6 metri de zonele de drenare;
10. ... plantați vegetație care necesită cantități excesive de apă deasupra câmpului filtrant;
11. ... amplasați obiecte grele (cum ar fi piscine supraterane, parcare) deasupra instalației de epurare și/sau a zonelor de drenare;
12. ... descărcați apa de la mașina de spălat direct la suprafața solului sau în sistemul de drenare; această apă conține substanțe chimice și bacterii care pot provoca îmbolnăviri. De asemenea, această apă conține particule solide și spume care pot obtura porii solului. Dacă sistemul nu are capacitatea de a prelua aceste ape se va monta o instalație suplimentară prevăzută cu propriul sistem de drenare.

Întrebări frecvente

1. Imediat după instalare și punere în funcțiune stația degajă un miros neplăcut. De ce?

Este un fenomen normal. Este nevoie de cca 4-6 săptămâni pentru a ca bioflora să se dezvolte complet și să intre în regim staționar. În afara acestei perioade, mirosul neplăcut este un semn de funcționare defectuoasă: echipament defect, bioflora moartă sau spălată de un debit excesiv de efluent etc. Este bine să consultați producătorul echipamentului.

2. Care este diferența dintre fosa septică și o stație de epurare?

O fosă septică este un bazin, recomandat etanș, folosit pentru stocarea apelor uzate. În momentul umplerii bazinul se vidanjează iar conținutul este transportat la o stație de epurare pentru tratare. Frecvența de vidanjare depinde de dimensiunile bazinului și de debitul de apă uzată. O (mini)stație de epurare este capabilă să trateze apele uzate și să le reintroducă în circuitul natural.

Frecvența de vidanjare este mult mai mică, odată la 1÷3 ani.

3. Ce fac cu apa odată epurată?

Opțiunile depind de natura solului și/sau de vecinătăți. Citiți secțiunea dedicată din acest material.

4. Când folosesc un puț și când un câmp filtrant?

Un puț se recomandă atunci când solul este permeabil. Sunt preferate pentru că sunt discrete și eficiente comparativ cu alte soluții. Dacă solul este semipermeabil va trebui să recurgeți la un câmp filtrant. Dacă solul este impermeabil fie recurgeți la un puț care să străpungă stratul impermeabil fie deversați într-un emisar natural.

5. La ce este bun un studiu geodezic?

Vă oferă informații relevante despre natura solului și nivelul pânzei freatice. Este foarte important pentru a putea evalua condițiile de montare a stației și, cel mai important, pentru a dimensiona corect sistemul de infiltrare.

6. Ce este un tunel de percolare? Este mai eficient?

Un tunel de percolare este în esență o piesă din material plastic capabilă să stocheze o cantitate mare de apă (similar unui burete) și s-o elibereze lent în sol. Este foarte bună pentru a prelua apa pluvială în cazul unei ploii torențiale dar nu are o eficiență crescută la infiltrarea apei dintr-o stație de epurare – care are un debit relativ mic și constant. Este ineficientă în cazul solurilor impermeabile sau semipermeabile pentru că apa nu se poate infiltra.

7. Trebuie să instalez un separator de grăsimi?

Un astfel de separator este indicat pentru bucătării semiprofesionale (o pensiune) și obligatoriu pentru cele profesionale (un hotel sau un restaurant). Prezența grăsimilor la suprafață reduce eficiența barbotării de aer și implicit a întregii stații și poate conduce la înfundarea conductelor de canalizare.

8. Pot introduce culturi de bacterii? E necesar?

Este un subiect controversat. Cultura de bacterii – care trebuie să fie aerobe! – poate scurta durata de amorsare, la punerea în funcțiune și după vidanjare. Un efect similar se poate obține folosind nămol de la o stație aflată deja în funcțiune de minim 6-8 săptămâni.

Întrebări frecvente

9. Ce fac dacă am instalat un dedurizator?

Dedurizatoarele folosesc pentru regenerarea rășinii o soluție de sare de bucătărie (clorură de sodiu) iar apa rezultată are un conținut ridicat în calciu și magneziu. Dacă este o stație de mici dimensiuni (unifamilială) se poate deversa în stație, dacă nu este de preferat să fie racordată la o evacuare separată și condusă direct la locul de evacuare.

10. Ce pot face cu nămolul acumulat în stație?**Se poate refolosi?**

Nu. Nămolul are un conținut ridicat de substanțe organice greu digerabile de către microorganismele care populează stația de epurare. Odată vidanțat acesta este disponibilizat la o stație de epurare de capacitate mare. Aici este separat, uscat și folosit ca îngrășământ sau incinerat.

11. Pot instala stația într-o zonă cu trafic auto ușor?

Da, dacă instalarea este făcută corect – capac de fontă pentru clasa specifică de acces. Sistemul de infiltrare însă nu se va monta niciodată într-o zonă cu acces auto.

12. La ce distanță de locuință trebuie instalată?

Distanța față de casă va fi un compromis între lungimea canalizării și teama de miros. Un minim 2 metri și apăsarea într-un loc ferit este un punct de plecare. Atenție să fie accesibil pentru vidanță.

13. Unde este cel mai potrivit să plasez zona de infiltrare? Care este distanța minimă până la fântână? Dar grosimea stratului de pământ până la pânza freatică? Există și altfel de restricții (vecinătăți, spațiul public etc)?

Ordinul Ministerului Sănătății 536/1997 specifică: „puțurile (de apă potabilă) trebuie amplasate la minim 10 metri de orice sursă posibilă de poluare: latrină, grajd, depozit de gunoi sau dejecții de animale, cotețe, etc”. În general distanța recomandată este de minim 15 metri. Trecerea apei printr-un strat de pământ permeabil cu grosimea de cca 1 metru produce o reducere a conținutului de substanță organică de 90% (exprimat prin reducerea CBO5) și biologic de cca 95%. De aceea este recomandat un minim 2 metri până la pânza freatică. Nu există restricții legate de distanțe până la spațiile publice.

14. Ce soluții există dacă pământul este complet impermeabil?

Opțiunile sunt limitate: un puț care să străpungă stratul impermeabil sau un bazin etanș vidanțabil. De aici, cu o pompă, apa poate fi evacuată într-o zonă liberă – șanț pluvial, râu etc sau preluată cu o vidanță.

15. Se pot folosi agenți chimici de curățare? Dar dezinfectanți, detergenți etc?

Puteți folosi orice detergent uzual din comerț, aceștia fiind biodegradabili. Puteți folosi substanțe uzuale de curățare – săpun de WC, curățarea faianței etc însă nu exagerați. Este însă interzisă aruncarea de substanțe toxice: benzină, diluanți, solvenți etc.

16. În plină funcționare stația mea miroase urât. Ce se întâmplă?

Cauzele pot fi multiple: microflora bacteriană a fost otrăvită cu o substanță chimică, cantitatea de nămol este mare și trebuie vidanțată, echipamentele sunt defecte, stația este/a fost inundată, a fost spălată de un debit mare de apă, partea de infiltrare este înfundată etc Contactați serviciul de suport clienți.

17. Fosa ecologică este aceeași treabă cu fosa septică?

O fosă este un bazin (de regulă subteran) în care se acumulează apa uzată provenită din locuință. Dacă bazinul este etanș (nu există infiltrații în sol) și este vidanțat atunci se numește ecologic. HG 352/2005, înlocuiește termenul de “fosă septică” cu cel de “bazin etanș vidanțabil”. O fosă “neecologică” înseamnă că nu este etanșă (nu este betonată sau nu are fund betonat).

18. De ce admisia în stație se face printr-un T?

Are rol de liniștire a curgerii.

19. Poate fi folosită apa epurată la irigat sau udat gazonul?

NU, nu recomandăm folosirea apei evacuate din stație pentru irigare. Concentrația de bacterii este mare și cu timpul vegetația se va îngălbeni. Este interzisă irigarea plantelor/legumelor folosite pentru consum. Numai stațiile din seria M (MBR – membrane bioreactor) sau cele la care efluentul este dezinfectat cu UV sau alte mijloace pot fi folosite fără nici un risc pentru irigații.

20. Se poate evacua apa tratată într-un iaz?

În general nu se recomandă evacuarea în ape stătătoare decât dacă acesta este suficient de mare astfel ca să nu modifice echilibrul biologic.

21. Când se vidanțează stația?

Este preferabil ca avidanțarea să se facă în lunile calde ale anului, atunci când nivelul de sedimente din primul compartiment este de cca 1/3 din înălțimea acestuia.

22. Ce fel de apă poate fi introdusă într-o stație de epurare biologică?

Este acceptată apa uzată care provine din utilizare casnică (chiuvete, lavoare, băi, dușuri, WC etc). Nu puteți introduce materiale solide care se depun și pot duce la înfundarea conductelor (nisip, moloz, cenușă, oase, cârpe, tampoane, scutece etc). Sunt interzise orice fel de substanțe chimice care pot deteriora microflora (a se vedea mai sus).

23. Ce se întâmplă cu stația de epurare pe timpul vacanțelor?

În perioadele de vacanță când aportul de substanțe organice în sistem este scăzut există riscul ca microflora să moară. În această situație stația aplică un program special de funcționare care încearcă s-o mențină în viață. Vă recomandăm ca, înainte de a părăsi locuința pentru durate mai mari de 72 ore să introduceți substanțe nutritive în sistem (lapte, zer, bere etc).

24. Ce se întâmplă dacă se colmatează sistemul de infiltrare în sol?

Se inundă stația. De cele mai multe ori este bine să luați măsuri de precauție instalând o clapetă de sens.